

стливото избавление на своя другарь-храбрецъ. За случката незабавно било донесено на главнокомандующия генералъ Гурко : подпоручикъ Евертъ, като „виновникъ“ за станалото — за самоволното си „парламентъорство“ — бѣ наказанъ на три дневенъ домашенъ арестъ, а за проявеното отъ него самообладание и духовитостъ въ тоя критиченъ за него моментъ, бѣ награденъ съ първото боево отличие — той получилъ за носене на саблята си темляка на ордена св. Анна !

Ебертъ е мой другарь и фелдфебелъ на ротата отъ Военното Александровско на Негово Величество Училище. Ние заедно бѣхме произведени офицери, а сждбата ни събираше само презъ време на войната. Японската война въ армията на генерала Куропаткина, при когото Ебертъ бѣ началникъ на щаба, а въ последната общеевропейска война, азъ се намирахъ въ VI армия, командвана отъ генералъ Еберта. . .

А подпоручикъ Егоровъ, бедниятъ не се завърна следъ войната въ отечеството си : заразенъ отъ тифъ, той почина въ една наша болница въ Велико Търново.